

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtrek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deleznike „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo Koroška cesta šte. 5, sprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitive na enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nesaprte reklamacije so poštnine proste.

Zahvala.

Vsem častitim volilcem, ki so pri volitvi dne 17. t. m. združili svoje glasove na me ter me izvolili državnim poslancem — izrekam svojo najprisrčnejšo zahvalo. S to izvolitvijo ste pritrdili mojemu programu — in moja dolžnost je, storiti vse, kar leži v mojih močeh v uresničenje tega programa.

Slovesno zatrjujem, da jaz v me stavljenega zaupanja ne bom nikdar varal in da Vam bom mi podeljeval mandat čistega, kakor ga sprejemem — svoječasnno zopet izročil.

Živeli Slovenci!

Na Dunaju, dne 19. julija 1906.

Dr. Franc Voušek,
državni poslanec.

Sprememba volilnega reda.

V volilnem odseku se je končno sklenilo, koliko poslancev dobe posamezne dežele po novem volilnem redu. Nas zanima v prvi vrsti Štajerska. Skrajna nam je baron Gauš namenil dati samo 6 kmečkih mandatov. Naša zastopnika v volilnem odseku sta nam priborila še sedmi kmečki mandat. Izgubili pa smo v volilnem odseku vse slovenske občine graškega okrožnega sodišča, ki so se črtale iz slovenskih volilnih okrajev ter pridjale nemškimi volilnim okrajem. Kot neuspeh se mora tudi smatrati, da slovenski trgi niso dobili lastnega mandata in da se je ustanovil tretji nemški mandat za nekatere kraje na Spodnjem Štajerskem. Mogoče, da se da vsaj ta ali oni neuspeh pri razpravi v

državni zbornici popraviti in v tem smislu se naj razvija naše politično delovanje v prihodnji dobi.

Kmečki volilni okraji na Spodnjem Štajerskem so po novem volilnem redu sestavljeni iz sledečih sodnih okrajev:

1. Maribor levi breg, Sv. Lenart, Gornja Radgona, Ljutomer.
2. Maribor desni breg, Slov. Bistrica, Konjice.
3. Ptuj, Ormož.
4. Šmarje pri Jelšah, Rogatec, Kozje.
5. Brežice, Sevnica, Laško.
6. Celje, Vranksko.
7. Slov. Gradec, Gornjigrad, Šoštanj, Marenberg.

Mestni volilni okraji, v kolikor se tičejo Spodnje Štajerske, pa so sestavljeni iz naslednjih mest, trgov in vasi:

1. Mesto Maribor (samo za-se).
2. Celje, Studenci pri Mariboru, Laško, Sevnica, Brežice, Slov. Bistrica, Slov. Gradec, Šoštanj, Marenberg, Vuzevica, Muta, Sobota, Kortin, Gornja Vižingja, Konjica, Rogatec, kopališče Slatina, Vitanje, Ljutomer, Ormož.
3. Lipnica, Lučane, Arnož, Švanberg, Nemški Lonč, Veliki Florijan, Sv. Jurij na Štifičju, Ivnicca, Stras, Vildon, Ernovž, Cmurek, Sv. Lenart v Slov. gorici, Gornja Radgona, Ptuj, Poberž, Razvanje, Breg pri Ptujju.

Politični ogled.

Državni zbor je zadnji petek nastopil svoje počitnice. Dokončala se je razprava o prvem čitanju vladne predloge o poddržavljenju severne železnice,

sprejelo se je poročilo o razmerju med Ogrsko in Avstrijo, sprejel se zakon o zavarovanju zasebnih uradnikov in rešili so se nujni predlogi zaradi uim. Poslanec dr. Korošec je stavil ta dan še nujni predlog zaradi škode, ki so jo naredili nalivi dne 15. julija v Dobrni pri Celju. Nadalje je isti poslanec vprašal trgovinskega ministra zaradi postopanja proti slovenskim poštnim uradnikom in za pravosodnega ministra zaradi blatenja in zapostavljenja slovenskih uradnikov.

Slovensko ljudstvo! Spodnještajerski nemčurji in peščica Nemcev je začela hudo gonjo proti nam, da se da nam spodnještajerskim Slovincem sedem poslancev. Vsi zastopi, ki so v njih rokah, so poslali ugovore na ministrstvo. Na naši strani se pa nihče ne gane. Tudi naši zastopi, občinski, okrajni itd. bi morali odločno ngovarjati proti temu nečuvnemu postopanju nemčurjev ter odločno zagovarjati naše posistno stanje, ki pa še vedne ne odgovarja pravičnosti. Ganite se in ne bodite tako zaspani!

Liberalni neuspehi v Ljubljani. Dva shoda, ki so sklicali zadnji čas liberalci v Ljubljani, so razgali krščanski socijalci in socijaldemokrati. Na teh shodih je pokazala liberalna stranka svojo osomoglost, kajti Ljubljana je dosedaj tvorila nje najboljšo postojanko. Če pa že v Ljubljani ne morejo več javno zborovati, to kaže, da je ta stranka popolnoma izgubila tudi tukaj svoj upliv.

Volilni odsek. Dne 21. julija je bil za volilno preosnovo predložen nov kompromisni predlog, po katerem bi se število poslancev zvišalo za 19, tako da bi bilo v novem državnem zboru 516 poslancev. Od 19 novih mandatov bi odpadlo na Češko 5 nemških, 3 češki, na Moravsko 1 nemški, 2 češka, na Galicijo 4 slovenski (3 poljski, 1 rusinski), na Tirolsko 2 nemška, 1 italijanski, na Štajersko še en nemški mandat. Za volilno preosnovo je bil v poimeanskem glsovanju z 28 proti 19 glasovom sprejet kompromisni predlog, po katerem se število poslancev na Češkem pomnoži na 103

LISTEK.

Dan plačila...

Povest. — Spisala Marica Potoška.
(Nadaljevanje.)

Se so pojemaje doneli tožni glasovi, ko se po hodniku začujejo nagli, trdi koraki, ključ je zarožljaj, in koj nato se je začul Seljanov osorni glas:

„Vražje babe, ali ne bo miru?! Spat! Katera se mi le še gane, bo imela jutri post!“ Jetnice so molčale, Seljan je še nekaj časa godrnjal in preklinjal, potem pa je zaklenil vrata ter odšel. Nekaj časa je bilo vse tiho, toda kmalu se je zopet čulo šepetanje, a tako lahno, da ni bilo mogoče razumeti niti besedice. Lucija je naslonila glavo na zid ter poslušala. Kmalo je spoznala, da jetnice v sosednji celici molijo rožni venec. Tedaj je pokleknila tudi ona ter opravila večerno molitev. Kako dolgo že ni tako iskreno in pobožno molila kot nekoj! Srečo človeško pozabi v sreči mnogokrat na svojega Gospoda in Stvarnika in še le v nesreči, ko ni več druge pomoči, se zateče zopet k Ošetu, proseč ga podpore. Po prestanih duševnih mukah preteklega dne se je čutila Lucija silno utrujena; komaj je legla na trdo slamnico, objel jo je blagodejen spanec.

Počasi so tekli dnevi naši jetnici. Drugi dan je bila pozvana pred preiskovalnega sodnika, kateri jo je hotel na vsak način pripraviti do tega, da prizna tatvino.

„Oprosite, gospod, lagati vendar ne morem, jaz res ne vem, kako je prišel oni lišp med mojo obleko.“ odgovarjala mu je Lucija mirno.

„Dobro, to pokaže obravnava, opozarjam vas samo, da bode sodba milejša, ako priznate.“

„Ne morem, gospod, jaz nisem kriva...“

In zopet so se zaprla za njo vrata celice. Z upom in strahom je pričakovala Lucija dneva obravnave. Pretekli so že trije dnevi, odkar se je nahajala v jetnišnici, ko ji prinese nekega jutra nadpaznik Seljan njeno obleko.

„Preobleci se, ob deseti uri je obravnava,“ dejal je kratko in odšel.

Luciji se je roka tresla, ko je zopet oblačila svojo obleko. Torej vendar enkrat! In prosta bode še danes! Saj jo ne morejo obsoditi, saj ni ničesar zakrivila. Naglo se je preoblekla ter potem nestrpno čakala, da pridejo po njo. Res je kmalu prišel neki paznik ter jo pozval, naj mu sledi. Na pragu se je ozrla Lucija še enkrat po celici, kjer je preživela najbridkejše ure svojega življenja. Ko je dospela s paznikom v pritličje, kjer se je nahajala sodna dvorana, ugledala je barona Viljema. Stal je poleg matere, a ko je zagledal Lucijo, se je naglo obrnil ter stopil pred mater tako, da ta ni mogla videti Lucije.

Nekaj minut pozneje je stala Lucija pred sodnikom, trepetaje je odgovarjala na razna vprašanja.

Baronica Winter in nje sin sta bila povabljeni kot glavni prič. Viljem je odgovarjal malomarno na sodnikova vprašanja, kakor da je vsa stvar premalenkostna, da bi se on za njo brigal.

Baronica pa je žalostno pogledala Lucijo, k je sednja stopila pred sodnika.

„Lucija, Lucija, tega bi ne bila pričakovala od tebe“, dejala je očitaje. Lucija je hotela nekaj odgovoriti, toda sodnik jo je prehitel.

„Gospa baronica, koliko časa je bila obtoženka v vaši službi?“

„Skoraj dve leti.“

„Ste li kedaj opazili kako nepoštenost pri njej?“

„Ne, nikdar! Zaupala sem ji lahko vse.“

„In sicer; je bila delavna, pokorna?“

„Jaz sem bila zadovoljna z njo v vsakem oziru.“

„Dobro! Kedaj ste zadnjič rabili oni nakit?“

„Prav na predvečer, predno mi je bil vkrađen. Moj sin se je pred nekaj dnevi vrnil od vojakov, obiskala sva skupno nekatere sorodnike, ko sva se zvečer vrnila, sem odložila zlatino na pisalni mizo, od tam je izginila.“

„Ali ste morda odložili tam tudi druge dragocenosti?“

„Da, več prstanov in jedno zapestnico.“

„In te ste, kakor pravite, zopet našli?“

„Da, prav tam.“

„Znamenje, da je bil tat domač, tujec bi bil odnesel vse.“

Baronica je odstopila. Sodnik je stavil še nekaj malenkostnih vprašanj, na katere je Lucija komaj odgovarjala, na kar so se podali porotniki v sosedno sobo k posvetovanju. Lucija je čutila vedno bolj, da je zgubljena. Nemo je sedela na

Današnja številka ima „Naš Dom“ kot prilogo.